EUROOPAN KESKUSPANKIN PÄÄTÖS (EU) 2021/1442,

annettu 3 päivänä elokuuta 2021,

sisäisiä malleja koskeviin päätöksiin liittyvästä toimivallan delegoinnista ja määräaikojen pidentämisestä (EKP/2021/38)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([1]) ja erityisesti sen 148 artiklan, 149 artiklan ja 150 artiklan,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ([2]) ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan e alakohdan,

ottaa huomioon valvontatehtäviä koskevien säädösten päätöksentekovaltuuksien siirtämistä koskevista yleisistä säännöistä 16 päivänä marraskuuta 2016 annetun Euroopan keskuspankin päätöksen (EU) 2017/933 (EKP/2016/40) ([3]) ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan nojalla Euroopan keskuspankki (EKP) hoitaa yksinomaisessa toimivallassaan olevaa luottolaitosten valvontatehtävää, tarkoituksenaan varmistaa valvontastandardien johdonmukainen soveltaminen, edistää rahoitusmarkkinoiden vakautta ja varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset.

(2) Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla Euroopan keskuspankilla on merkittävien valvottavien yhteisöjen toimivaltaisena viranomaisena vastuu lupien myöntämisestä etukäteen merkittäville valvottaville yhteisöille niiden määräaikojen pidentämiseksi, jotka liittyvät sisäisten luottoluokitusten menetelmän vaiheittaiseen käyttöönottoon laskettaessa omien varojen vaatimusta luottoriskiä varten eri vastuuryhmien ja liiketoimintayksiköiden osalta asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 artiklan mukaisesti, vähemmän kehittyneiden menetelmien käyttöön siirtymiseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 149 artiklan mukaisesti ja standardimenetelmän pysyvään käyttöön asetuksen (EU) N:o 575/2013 150 artiklan mukaisesti.

(3) EKP:n valvontapäätöksiin voi sisältyä velvoitteita tai vaatimuksia, jotka vastaanottajan on täytettävä tiettyyn määräaikaan mennessä, jos se on tarpeen päätöksen tai muiden vaatimusten asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Valvottavien yhteisöjen pyynnöstä EKP voi pidentää velvoitteiden tai vaatimusten määräaikaa toisella valvontapäätöksellä, jos se katsotaan kohtuulliseksi. Lisäksi EKP voi hankkijaehdokkaiden pyynnöstä pidentää enimmäisaikaa, jonka kuluessa määräosuuden ehdotettu hankinta luottolaitoksesta voidaan tehdä.

(4) EKP:n joutuu toimivaltaisena viranomaisena vuosittain antamaan huomattavan määrän päätöksiä sisäisistä malleista ja määräaikojen pidentämisestä. Päätöksentekomenettelyn helpottamiseksi tarvitaan tällaisten päätösten hyväksymistä koskeva delegointipäätös. Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut, että toimivaltuuksien delegoiminen voi olla välttämätöntä, jotta viranomainen, jonka on hyväksyttävä huomattava määrä päätöksiä, pystyy täyttämään tehtävänsä. Vastaavasti Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut, että kaikissa institutionaalisissa järjestelmissä on olemassa periaate, jonka mukaan on tarpeen varmistaa päätöksentekoelimen toimintakyky ([4]).

(5) Päätöksentekovallan siirtämisen pitäisi olla vähäistä ja oikeasuhteista, ja toimivallan siirron laajuus pitäisi määritellä selvästi.

([1]) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.
([2]) EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.
([3]) EUVL L 141, 1.6.2017, s. 14.
([4]) Yhteisöjen tuomioistuimen 23.9.1986 antama tuomio Chemie BV ja AKZO Chemie UK Ltd v. komissio (5/85, EU:C:1986:328, 37 kohta) ja 26.5.2005 antama tuomio Carmine Salvatore Tralli v. EKP (C-301/02 P, EU:C:2005:306, 59 kohta).

(6) EKP:n neuvosto päätti 24 päivänä kesäkuuta 2020 aloittaa tiiviin yhteistyön EKP:n ja Bulgarian tasavallan ([5]) välillä sekä EKP:n ja Kroatian tasavallan ([6]) välillä. Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että EKP voi antaa ohjeita asianomaisen jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle sellaisten tehtävien hoitamiseksi, jotka liittyvät sellaisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin, joiden rahayksikkö ei ole euro, jos EKP:n ja kyseisen jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välille on perustettu tiivis yhteistyö kyseisen artiklan mukaisesti. Sen vuoksi on aiheellista sisällyttää tällaiset ohjeet säädöksiin, joita EKP voi hyväksyä siirtämällä päätöksentekovaltuudet yksikönpäälliköille tämän päätöksen asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

(7) Päätöksessä (EU) 2017/933 (EKP/2016/40) täsmennetään delegoitujen valvontapäätösten hyväksymisessä noudatettava menettely sekä henkilöt, joille päätöksentekovaltuuksia voidaan siirtää. Kyseinen päätös ei vaikuta EKP:n valvontatehtävien hoitoon eikä valvontaelimen toimivaltaan esittää EKP:n neuvostolle valmiita päätösluonnoksia.

(8) Jos delegoidun päätöksen antamisen edellytykset eivät täyty, päätökset olisi tehtävä asetuksen (EU) N:o 1024/2013 26 artiklan 8 kohdan ja Euroopan keskuspankin päätöksen EKP/2004/2 ([7]) 13 g artiklan mukaisessa vastustamattajättämismenettelyssä. Lisäksi vastustamattajättämismenettelyä olisi käytettävä myös silloin, kun yksikönpäälliköillä on epäilyksiä siitä, täyttyvätkö sisäisiä malleja tai määräaikojen pidentämistä koskevien päätösten arviointiperusteet arvioinnin monimutkaisuuden tai asian arkaluonteisuuden vuoksi, ja kun asianomaisen arvioinnin lopputulos vaikuttaa suoraan yhteen tai useampaan muuhun päätökseen, minkä vuoksi saman päätöksentekijän olisi tarkasteltava päätöksiä samanaikaisesti ristiriitaisten lopputulosten välttämiseksi.

(9) EKP:n valvontapäätökset voidaan käsitellä uudelleen asetuksen (EU) N:o 1024/2013 24 artiklan nojalla ja siten kuin Euroopan keskuspankin päätöksessä EKP/2014/16 ([8]) täsmennetään. Tällaisen uudelleenkäsittelyn yhteydessä valvontaelimen pitäisi ottaa huomioon oikaisulautakunnan lausunto ja toimittaa EKP:n neuvostolle uusi päätösluonnos vastustamattajättämismenettelyssä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) ’sisäisiä malleja koskevalla päätöksellä’ EKP:n päätöstä etukäteisestä luvasta sellaisen määräajan pidentämiseksi, joka liittyy sisäisten luottoluokitusten menetelmän vaiheittaiseen käyttöönottoon laskettaessa omien varojen vaatimusta luottoriskiä varten eri vastuuryhmien ja liiketoimintayksiköiden osalta asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 artiklan mukaisesti, vähemmän kehittyneiden menetelmien käyttöön siirtymiseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 149 artiklan mukaisesti ja standardimenetelmän pysyvään käyttöön asetuksen (EU) N:o 575/2013 150 artiklan mukaisesti;

2) ’standardimenetelmällä’ menetelmää, jota sovelletaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan a ja f alakohtaa sovellettaessa ja josta säädetään kyseisen asetuksen kolmannen osan II osaston 2 luvussa;

([5]) Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2020/1015, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2020, tiiviin yhteistyön aloittamisesta Euroopan keskuspankin ja Българска народна банкан (Bulgarian keskuspankki) välillä (EKP/2020/30) (EUVL L 224I, 13.7.2020, s. 1).

([6]) Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2020/1016, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2020, tiiviin yhteistyön aloittamisesta Euroopan keskuspankin ja Hrvatska Narodna Bankan välillä (EKP/2020/31) (EUVL L 224I, 13.7.2020, s. 4).

([7]) Euroopan keskuspankin päätös EKP/2004/2, tehty 19 päivänä helmikuuta 2004, Euroopan keskuspankin työjärjestyksen hyväksymisestä (EUVL L 80, 18.3.2004, s. 33).

([8]) Euroopan keskuspankin päätös EKP/2014/16, tehty 14 päivänä huhtikuuta 2014, oikaisulautakunnan perustamisesta ja sen toimintasäännöistä (EUVL L 175, 14.6.2014, s. 47).

3) 'sisäisten luottoluokitusten menetelmällä' (IRB-menetelmä) menetelmää, jolla lasketaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan a ja f alakohtaa sovellettaessa kyseisen asetuksen kolmannen osan II osaston 3 luvun nojalla;

4) 'ydinpääoman osuudella', 'ensisijaisen pääoman osuudella' ja 'kokonaispääoman osuudella' vastaavasti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ydinpääoman osuutta, ensisijaisen pääoman osuutta ja kokonaispääoman osuutta;

5) 'velvoitteella' valvontapäätöksen liitännäisehtoa, jonka mukaan sen tai niiden, joille päätös on osoitettu, on toteutettava toimia määräajassa valvontapäätöksen asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi;

6) 'rajoituksella' valvontapäätöksen liitännäisehtoa, jolla rajoitetaan tai muutetaan sisäisen mallin sallittua käyttöä muun muassa määräämällä korkeampia kertoimia tai lisäpääomavaatimuksia;

7) 'määräaikojen pidentämistä koskevalla päätöksellä' EKP:n päätöstä, jolla pidennetään a) EKP:n valvontapäätöksessä asettamien velvoitteiden tai vaatimusten noudattamiselle asetettua määräaikaa ja b) Euroopan keskuspankin päätöksen (EU) 2019/1376 (EKP/2019/23) ([9]) 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa määräosuuden hankkimista koskevassa päätöksessä vahvistettua enimmäisaikaa ehdotetun hankinnan tekemiselle;

8) 'delegoidulla päätöksellä' päätöksen (EU) 2017/933 (EKP/2016/40) 3 artiklan 4 kohdassa määriteltyä delegoitua päätöstä;

9) 'yksikönpäälliköillä' EKP:n yksiköiden päälliköitä, joille on siirretty toimivalta antaa sisäisiä malleja koskevia päätöksiä tai määräaikojen pidentämistä koskevia päätöksiä;

10) 'vastustamattajättämismenettelyllä' asetuksen (EU) N:o 1024/2013 26 artiklan 8 kohdassa säädettyä ja päätöksen EKP/2004/2 13 g artiklassa täsmennettyä menettelyä;

11) 'kielteisellä päätöksellä' päätöstä, jolla ei myönnetä tai ei kaikilta osin myönnetä valvottavan yhteisön tai hankkijaehdokkaan hakemaa lupaa tai pidennystä. Päätös, joka sisältää liitännäisehtoja, kuten edellytyksiä, velvoitteita tai rajoituksia, katsotaan kielteiseksi päätökseksi, paitsi jos liitännäisehdoilla a) varmistetaan, että valvottava yhteisö täyttää 4 artiklan 2 kohdassa, 5 artiklan 2 kohdassa ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut, sovellettavasta unionin oikeudesta johtuvat vaatimukset ja ehdoista on sovittu kirjallisesti, tai b) ainoastaan vahvistetaan yksi tai useampi olemassa oleva vaatimus, jota valvottavan yhteisön on noudattava unionin oikeuden perusteella, tai edellytetään tietoja yhden tai useamman tällaisen vaatimuksen täyttämiseksi;

12) 'arkaluonteisuudella' piirrettä tai tekijää, jolla voi olla kielteinen vaikutus EKP:n maineen ja/tai yhteisen valvontamekanismin tehokkaan ja johdonmukaiseen toiminnan kannalta, mukaan luettuina esimerkiksi seuraavat tilanteet: a) asianomainen valvottava yhteisö on aiemmin ollut tai on tällä hetkellä vakavien valvontatoimenpiteiden, kuten varhaisen puuttumisen toimenpiteiden, kohteena; b) päätösluonnos tulee hyväksytyksi tultuaan olemaan ennakkopäätöksen luonteinen ja sellaisena mahdollisesti EKP:tä tulevaisuudessa sitova; c) päätösluonnos tulee hyväksytyksi tultuaan mahdollisesti herättämään kielteistä huomiota tiedotusvälineissä tai julkisuudessa; tai d) kansallinen toimivaltainen viranomainen, joka on aloittanut tiiviin yhteistyön EKP:n kanssa, ilmaisee olevansa EKP:n kanssa eri mieltä ehdotetusta päätösluonnoksesta.

13) 'merkittävällä valvottavalla yhteisöllä' Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) ([10]) 2 artiklan 16 kohdassa määriteltyä merkittävää valvottavaa yhteisöä;

14) 'merkittävällä valvottavalla ryhmittymällä' asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) 2 artiklan 22 kohdassa määriteltyä merkittävää valvottavaa ryhmittymää,

([9]) Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2019/1376 (EKP/2019/23), annettu 23 päivänä heinäkuuta 2019, EU:n laajuisen toimiluvan antamista, määräosuuksien hankkimista ja luottolaitosten toimilupien peruuttamista koskevien päätöksentekovaltuuksien siirtämisestä (EUVL L 224, 28.8.2019, s. 1).

([10]) Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) (EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1).

15) 'SREP-päätöksellä' asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklaan perustuvaa EKP:n päätöstä, joka annetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([11]) 97 artiklassa tarkoitetun valvojan vuosittaisen arviointiprosessin jälkeen;

16) 'EKP:n ohjeilla' asiakirjaa, jonka EKP:n neuvosto on hyväksynyt valvontaelimen ehdotuksesta ja joka on julkaistu EKP:n verkkosivuilla ja jossa annetaan ohjeistusta siitä, miten EKP ymmärtää oikeudelliset vaatimukset;

17) 'EKP:n sisäisten mallien ohjeilla' asiakirjaa "ECB Guide to internal models" ja kaikkia muita asiakirjoja, joissa annetaan ohjeistusta siitä, miten EKP ymmärtää oikeudelliset vaatimukset, joita sovelletaan sisäisten mallien arviointiin, ja jonka EKP:n neuvosto on hyväksynyt valvontaelimen ehdotuksesta ja joka on julkaistu EKP:n verkkosivuilla.

2 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä päätöksessä täsmennetään perusteet, joiden mukaisesti päätöksentekovaltuuksia siirretään EKP:n yksikönpäälliköille sisäisiä malleja koskevien päätösten ja määräaikojen pidentämistä koskevien päätösten antamista varten.

2. Päätöksentekovaltuuksien siirtäminen ei vaikuta valvojan arviointiin, joka on suoritettava sisäisiä malleja koskevien päätösten ja määräaikojen pidentämistä koskevien päätösten antamista varten.

3 artikla

Sisäisiä malleja koskevien päätösten ja määräaikojen pidentämistä koskevien päätösten delegointi

1. EKP:n neuvosto siirtää päätöksen (EU) 2017/933 (EKP/2016/40) 4 artiklan mukaisesti yksikönpäälliköille, jotka johtokunta on kyseisen päätöksen 5 artiklan mukaisesti nimittänyt, valtuuden tehdä päätöksiä, jotka koskevat

a) lupaa pidentää IRB-menetelmän vaiheittaisen täytäntöönpanon määräaikaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 artiklan mukaisesti;

b) lupaa siirtyä käyttämään vähemmän kehittyneitä menetelmiä asetuksen (EU) N:o 575/2013 149 artiklan mukaisesti;

c) lupaa standardimenetelmän pysyvää osittaista käyttöä varten asetuksen (EU) N:o 575/2013 150 artiklan mukaisesti;

d) määräaikojen pidentämistä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua päätöksentekovaltuuksien siirtoa sovelletaan

a) EKP:n valvontapäätösten hyväksymiseen;

b) EKP:n ohjeiden hyväksymiseen, kun ohjeet osoitetaan asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan mukaisesti kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, joiden kanssa EKP on aloittanut tiiviin yhteistyön.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut sisäisiä malleja koskevat päätökset hyväksytään delegoidulla päätöksellä, jos 4, 5 ja 6 artiklassa vahvistetut delegoitujen päätösten hyväksymistä koskevat perusteet täyttyvät.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut määräaikojen pidentämistä koskevat päätökset hyväksytään delegoidulla päätöksellä, jos 7 ja 8 artiklassa vahvistetut delegoitujen päätösten hyväksymistä koskevat perusteet täyttyvät.

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

5. Sisäisiä malleja koskevia päätöksiä ja määräaikojen pidentämistä koskevia päätöksiä ei hyväksytä delegoidulla päätöksellä, jos ne arvioinnin monimutkaisuuden tai asian arkaluontoisuuden vuoksi edellyttävät hyväksyntää vastustamattajättämismenettelyssä. Yksikönpäälliköiden tulee saattaa valvontaelimen ja EKP:n neuvoston käsiteltäväksi vastustamattajättämismenettelyssä sisäisiä malleja koskeva päätös tai määräajan pidentämistä koskeva päätös, joka täyttää 4–8 artiklassa vahvistetut delegoitujen päätösten hyväksymistä koskevat perusteet, jos kyseiseen sisäisiä malleja koskevaan päätökseen tai määräajan pidentämistä koskevaan päätökseen liittyvä valvojan arviointi vaikuttaa suoraan sellaiseen toiseen päätökseen liittyvään valvojan arviointiin, joka on määrä hyväksyä vastustamattajättämismenettelyn mukaisesti.

6. Sisäisiä malleja koskevia kielteisiä päätöksiä ja määräaikojen pidentämistä koskevia kielteisiä päätöksiä ei hyväksytä delegoidulla päätöksellä.

4 artikla

Hyväksymiskriteerit delegoiduille päätöksille, joilla annetaan etukäteinen lupa IRB-menetelmän vaiheittaiselle täytäntöönpanolle vahvistetun määräajan pidentämiseen

1. Päätökset, joilla annetaan lupa IRB-menetelmän vaiheittaiselle täytäntöönpanolle vahvistetun määräajan pidentämiseen, tehdään delegoidulla päätöksellä, jos kaikki seuraavat kriteerit täyttyvät:

a) pidennystä pyydetään enintään kolmeksi vuodeksi IRB-menetelmän vaiheittaista käyttöönottoa koskevassa viimeisessä hyväksytyssä suunnitelmassa vahvistetusta määräajasta asiaankuuluvan vastuuryhmän tai liiketoimintayksikön osalta tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 artiklassa tarkoitettujen tappio-osuus- tai luottovasta-arvokerroinestimaattien käyttämiseksi;

b) niiden vastuiden vastuuarvo ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joihin laitos soveltaa IRB-menetelmää, laskettuna siten, että EKP:n sisäisten mallien ohjeissa esitetyt näiden määrien laskentaohjeet otetaan huomioon, on kyseisellä hetkellä ja myös päätöksen jälkeen yli 50 prosenttia kokonaisvastuuarvosta ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä merkittävän valvottavan ryhmittymän tasolla konsolidoidusti tai merkittävän valvottavan yhteisön tasolla yksittäin, jos tällainen merkittävä valvottava yhteisö ei kuulu merkittävään valvottavaan ryhmittymään.

2. IRB-menetelmän vaiheittaiselle täytäntöönpanolle vahvistetun määräajan pidentämistä arvioidaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 148 artiklan ja Euroopan komission hyväksymien teknisten täytäntöönpano- ja sääntelystandardien mukaisesti ottaen huomioon myös EKP:n julkaisemat sovellettavat EKP:n ohjeet tai vastaavat EKP:n antamat asiakirjat sekä Euroopan valvontaviranomaisten ohjeet ja lopulliset luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi.

5 artikla

Hyväksymiskriteerit delegoiduille päätöksille, joilla annetaan etukäteinen lupa siirtyä käyttämään vähemmän kehittyneitä menetelmiä

1. Päätökset, joilla annetaan lupa siirtyä käyttämään vähemmän kehittyneitä menetelmiä, tehdään delegoidulla päätöksellä, jos kaikki seuraavat perusteet täyttyvät:

a) vähemmän kehittyneiden menetelmien käyttöön siirtymisen jälkeen valvottavan yhteisön omien varojen arvioidaan ylittävän jatkossakin asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa asetetut vaatimukset, asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan edellytetyt omat varat, direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen sekä viimeisimmässä saatavilla olevassa SREP-päätöksessä asetetun pilarin 2 pääomaa koskevan ohjeistuksen, ja ydinpääoman osuuden pienentyminen on enintään 50 peruspistettä, eikä kokonaispääomavaatimuksista ja pilarin 2 pääomaohjeistuksesta, sellaisena kuin se on vahvistettu viimeisimmässä saatavilla olevassa SREP-päätöksessä, saatu marginaali ole pienempi kuin 50 peruspistettä ydinpääoman osuudesta merkittävän valvottavan ryhmittymän tasolla konsolidoidusti tai merkittävän valvottavan yhteisön tasolla yksittäin, jos tällainen merkittävä valvottava yhteisö ei kuulu merkittävään valvottavaan ryhmittymään;

b) vähemmän kehittyneiden menetelmien käyttöön siirtymisen jälkeen omien varojen vaatimuksia ei alenneta merkittävän valvottavan ryhmittymän tasolla konsolidoidusti tai merkittävän valvottavan yhteisön tasolla yksittäin, jos tällainen merkittävä valvottava yhteisö ei kuulu merkittävään valvottavaan ryhmittymään.

2. Jos pyyntö siirtyä käyttämään vähemmän kehittyneitä menetelmiä koskee useampaa kuin yhtä luokitusjärjestelmää, päätös on tehtävä delegoidulla päätöksellä, jos kaikki 1 kohdassa säädetyt perusteet täyttyvät kunkin päätöksen soveltamisalaan kuuluvan luokitusjärjestelmän osalta.

3. Arviointi, joka koskee siirtymistä vähemmän kehittyneisiin menetelmiin, on suoritettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 149 artiklan ja komission hyväksymien täytäntöönpanostandardien ja teknisten sääntelystandardien mukaisesti ottaen huomioon myös EKP:n julkaisemat sovellettavat EKP:n ohjeet tai vastaavat asiakirjat sekä Euroopan valvontaviranomaisten ohjeet ja lopulliset luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi.

6 artikla

Hyväksymiskriteerit delegoiduille päätöksille, joilla annetaan etukäteinen lupa standardimenetelmän pysyvää osittaista käyttöä varten

1. Päätökset, joilla annetaan lupa standardimenetelmän pysyvää osittaista käyttöä varten, tehdään delegoidulla päätöksellä, jos kaikki seuraavat kriteerit täyttyvät:

a) standardimenetelmän pysyvää osittaista käyttöä koskevan päätöksen jälkeen niiden vastuiden vastuuarvo ja niiden riskipainotettujen vastuuerien määrä, joihin laitos soveltaa IRB-menetelmää, laskettuna siten, että EKP:n sisäisten mallien ohjeissa esitetyt ohjeistukset otetaan huomioon, ovat 50 prosenttia tai enemmän kuin 50 prosenttia kokonaisvastuuarvosta ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä merkittävän valvottavan ryhmittymän tasolla konsolidoidusti tai merkittävän valvottavan yhteisön tasolla yksittäin, jos tällainen merkittävä valvottava yhteisö ei kuulu merkittävään valvottavaan ryhmittymään;

b) standardimenetelmän pysyvää osittaista käyttöä koskevan päätöksen jälkeen standardimenetelmän piiriin kuuluvien vastuuarvon ja riskipainotettujen vastuiden yhteismäärän lisäys ei ylitä 20:tä prosenttia kokonaisvastuuarvosta ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä merkittävän valvottavan ryhmittymän tasolla konsolidoidusti tai merkittävän valvottavan yhteisön tasolla yksittäin, jos tällainen merkittävä valvottava yhteisö ei kuulu merkittävään valvottavaan ryhmittymään.

2. Arviointi, joka koskee standardimenetelmän pysyvää osittaista käyttöä, on suoritettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 150 artiklan ja komission hyväksymien täytäntöönpanostandardien ja teknisten sääntelystandardien mukaisesti ottaen huomioon myös sovellettavat EKP:n julkaisemat EKP:n ohjeet tai vastaavat asiakirjat sekä Euroopan valvontaviranomaisten ohjeet ja lopulliset luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi.

7 artikla

Hyväksymiskriteerit delegoiduille päätöksille, joilla pidennetään aiemmissa EKP:n valvontapäätöksissä asetettuja velvoitteita ja vaatimuksia koskevia määräaikoja

1. Päätökset, joilla pidennetään EKP:n aiemmassa valvontapäätöksessä asetettuja velvoitteita ja vaatimuksia koskevia määräaikoja, tehdään delegoidulla päätöksellä, jos kaikki seuraavat kriteerit täyttyvät:

a) valvottava yhteisö pyytää määräajan pidentämistä ja pyyntö toimitetaan EKP:lle vähintään 30 päivää ennen määräajan päättymistä;

b) pidennys ei ylitä alkuperäistä määräaikaa edeltävää ajanjaksoa, eikä se ole yli 12 kuukautta;

c) pidennys ei vaikuta haitallisesti valvottavan yhteisön oikeuksiin.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, määräaikojen pidentämistä koskevia päätöksiä ei tehdä delegoidulla päätöksellä seuraavissa tilanteissa:

a) pidennys merkitsee muutosta aiemman EKP:n valvontapäätöksen mukaisen velvoitteen tai vaatimuksen alkuperäiseen soveltamisalaan tai taustalla olevaan arviointiin, johon kyseinen aiempi päätös perustui;

b) pidennys koskee määräaikaa, jota on jo pidennetty;

c) määräajan pidentämistä hakee luottolaitos, jonka hallinnon pistemäärä, sellaisena kuin se on vahvistettu viimeisimmässä saatavilla olevassa SREP-päätöksessä, on 4;

d) määräajan pidentämistä hakee luottolaitos, jonka viimeisimmässä saatavilla olevassa SREP-päätöksessä asetetun pilarin 2 mukaisen pääomaohjeistuksen ylittävä omien varojen marginaali on alle 100 peruspistettä ydinpääoman osuudesta;

e) määräajan pidentämistä hakee luottolaitos, johon on viimeksi kuluneiden kolmen vuoden aikana kohdistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ([12]) 27 artiklassa säädettyjä varhaisen puuttumisen toimenpiteitä

f) pidennys ei ole sovellettavan lain mukaan sallittu.

3. Määräaikojen pidentämistä koskevien pyyntöjen arviointi on suoritettava ottaen huomioon a) onko pidennys kohtuullinen, kun otetaan huomioon luottolaitoksen perustelut pyydetylle pidennykselle, ja b) vaarantaako pidennys valvontatoimenpiteen tehokaan täytäntöönpanon.

8 artikla

Hyväksymiskriteerit delegoiduille päätöksille, joilla pidennetään ehdotetun hankinnan tekemiselle asetettua enimmäisaikaa

1. Päätökset, joilla pidennetään määräosuuden hankkimista koskevissa päätöksissä vahvistettua enimmäisaikaa, jonka kuluessa ehdotettu hankinta on tehtävä, tehdään delegoidulla päätöksellä, jos pidennys myönnetään enintään 12 kuukaudeksi ehdotetun hankinnan tekemiselle asetetun alkuperäisen määräajan päättymispäivästä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, mainitun enimmäisajan pidentämistä koskevia päätöksiä ei tehdä delegoidulla päätöksellä seuraavissa tilanteissa:

a) pidennys merkitsee muutosta määräosuuden hankkimista koskevan päätöksen alkuperäiseen soveltamisalaan tai taustalla olevaan arviointiin, johon kyseinen päätös perustui;

b) enimmäisaikaa on jo pidennetty;

c) hankkijaehdokas tai kohdeyhteisö on luottolaitos, jonka hallinnon pistemäärä, sellaisena kuin se on vahvistettu viimeisimmässä saatavilla olevassa SREP-päätöksessä, on 4;

d) hankkijaehdokas tai kohdeyhteisö on luottolaitos, jonka viimeisimmässä saatavilla olevassa SREP-päätöksessä asetetun pilarin 2 mukaisen pääomaohjeistuksen ylittävä omien varojen marginaali on alle 100 peruspistettä ydinpääoman osuudesta;

e) hankkijaehdokas tai kohdeyhteisö on luottolaitos, johon on viimeisten kolmen vuoden aikana kohdistettu direktiivin 2014/59/EU 27 artiklassa säädettyjä varhaisen puuttumisen toimenpiteitä.

3. Pyyntöjen, jotka koskevat määräosuuksien hankkimista koskevissa päätöksissä hankinnan tekemiseksi vahvistetun enimmäisajan pidentämistä, koskeva arviointi on suoritettava ottaen huomioon a) onko pidennys kohtuullinen, kun otetaan huomioon hankkijana olevan laitoksen esittämät perustelut pyydetylle pidennykselle, ja b) vaarantaako pidennys valvontatoimenpiteen tehokaan täytäntöönpanon.

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

9 artikla

Siirtymäsäännös

Tätä päätöstä ei sovelleta tapauksiin, joissa sisäisiä malleja koskevaan päätökseen tai määräajan pidentämiseen liittyvä hakemus on toimitettu EKP:lle ennen tämän päätöksen voimaantuloa.

10 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Frankfurt am Mainissa 3 päivänä elokuuta 2021.

EKP:n puheenjohtaja
Christine LAGARDE